

Utorak, 29. svibnja 2018.

P8_TA(2018)0215

Održivo financiranje

Rezolucija Europskog parlamenta od 29. svibnja 2018. o održivom financiranju (2018/2007(INI))

(2020/C 76/03)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir predanost skupine G20 održivom rastu tijekom njemačkog predsjedavanja od 1. prosinca 2016. do 30. studenoga 2017., s posebnim naglaskom na sljedećoj izjavi: „nastavit ćemo sve instrumente politika – monetarne, fiskalne i strukturne – upotrebljavati pojedinačno i kolektivno kako bismo ostvarili cilj snažnog, održivog, uravnoteženog i uključivog rasta, istovremeno jačajući gospodarsku i financijsku otpornost”,
- uzimajući u obzir ciljeve održivog razvoja koje su postavili Ujedinjeni narodi, a posebno obvezu koja se odnosi na poduzimanje mjera za borbu protiv klimatskih promjena i njihovih učinaka te za jamčenje održive potrošnje i proizvodnje,
- uzimajući u obzir predanost Komisije održivom ulaganju u okviru plana za uniju tržišta kapitala i posebno zaključke Stručne skupine na visokoj razini za održivo financiranje,
- uzimajući u obzir privremeno izvješće te stručne skupine iz srpnja 2017. pod nazivom „Financiranje održivog europskog gospodarstva” (*Financing a Sustainable European Economy*), u kojem se ističe sukob između postupaka kojima se teži kratkoročnom ostvarenju profita i potrebe za dugoročnim ulaganjima radi postizanja ekoloških, socijalnih i upravljačkih ciljeva, a posebno točku 5. o rizicima financijskog sustava i političkog okvira koji bi mogli podlijeći „tragediji vidika”, stranica 16.,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 8. lipnja 2017. o preispitivanju akcijskog plana o uniji tržišta kapitala sredinom provedbenog razdoblja (COM(2017)0292),
- uzimajući u obzir konačno izvješće stručne skupine na visokoj razini iz siječnja 2018. pod nazivom „Financiranje održivog europskog gospodarstva”,
- uzimajući u obzir stranicu 14. privremenog izvješća stručne skupine na visokoj razini, gdje se navodi da zajednička izloženost europskih ulagača sektorima s visokim emisijama ugljika iznosi otprilike 45 % i da manje od 1 % globalnih institucionalnih ulagača posjeduje imovinu u području zelene infrastrukture,
- uzimajući u obzir činjenicu da se bonitetnim okvirima, posebno Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) ⁽¹⁾, i računovodstvenim pravilima za ulagače ne potiče dugoročan pristup te da bonitetna pravila zahtijevaju razinu kapitala koja je proporcionalna razini rizika tijekom jednogodišnjeg razdoblja, a financijski rizik uzima se u obzir samo za izračun kapitalnih zahtjeva,
- uzimajući u obzir članak 173. francuskog Zakona br. 2015-992 od 17. kolovoza 2015. o energetske tranziciji za zeleni rast,
- uzimajući u obzir govor Marka Carneyja, guvernera Engleske središnje banke i predsjednika Odbora za financijsku stabilnost, od 22. rujna 2016. te izvješće o inicijativi za praćenje ugljika iz 2015., s posebnim naglaskom na činjenici da je ukupna tržišna kapitalizacija četiriju najvećih američkih proizvođača ugljena od kraja 2010. pala za više od 99 %,
- uzimajući u obzir Platformu Luksemburga i EIB-a za klimatsko financiranje, uspostavljenu u rujnu 2016.,
- uzimajući u obzir stranicu 9. dokumenta za raspravu E3G-a iz svibnja 2016. pod nazivom „Pokretanje čiste energije – Kapitalizacija europske energetske unije” (*Clean Energy Lift Off – Capitalising Europe’s Energy Union*), s posebnim naglaskom na činjenici da je od 2008. do 2013. godine 20 najvećih komunalnih energetskih poduzeća u Europi izgubilo više od polovine tržišta u vrijednosti od 1 bilijuna EUR,

(1) SLL 335, 17.12.2009., str. 1.

Utorak, 29. svibnja 2018.

- uzimajući u obzir izvješća o inicijativi za praćenje ugljika iz 2015. i 2016., u kojima se navodi da za dodatnih 1,1 do 2 bilijuna USD kapitalnih izdataka za fosilna goriva postoji rizik od obustave, od čega za 500 milijardi USD samo u kineskom energetske sektoru,
- uzimajući u obzir preporuke Vijeća OECD-a o zajedničkim pristupima u području službeno podupiranih izvoznih kredita i obveza ekološke i društvene odgovornosti („zajednički pristupi”), kojima se potvrđuje „odgovornost potpisnika da djeluju u skladu s obvezama stranaka Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama” te „odgovornost potpisnika da u svojim odlukama o službenom podupiranju izvoznih kredita vode računa o pozitivnim i negativnim ekološkim i socijalnim učincima projekata, posebno kada je riječ o osjetljivim sektorima ili sektorima u osjetljivim područjima ili blizu osjetljivih područja, kao i o ekološkim i socijalnim rizicima postojećih projekata”,
- uzimajući u obzir smjernice OECD-a iz 2017. o odgovornom poslovnom ponašanju za institucionalne ulagače, a posebno stranicu 13., na kojoj se navodi da „se ulagači, čak i oni s manjinskim udjelima, mogu izravno povezati s negativnim učincima koje društva u koja se ulaže uzrokuju ili im doprinose zbog njihova vlasništva dionica u poduzeću ili upravljanja poduzećem koje izaziva ili doprinosi određenim socijalnim ili ekološkim učincima”,
- uzimajući u obzir pristup Europske banke za obnovu i razvoj (EBOR) usmjeren na prijelaz na zeleno gospodarstvo, kojim se namjeravaju ublažiti posljedice klimatskih promjena i drugih oblika degradacije okoliša i/ili pak razviti otpornost na njih, s posebnim naglaskom na dokumentima EBRD-a u kojima se povezuje utjecaj tog prijelaza na okoliš te se po potrebi unose promjene u metodologiju ocjenjivanja projekta,
- uzimajući u obzir dokument OECD-a iz 2017. pod nazivom „Odgovorno poslovno ponašanje za institucionalne ulagače: Ključna pitanja za dubinsku analizu u skladu sa Smjernicama OECD-a za multinacionalna poduzeća”,
- uzimajući u obzir izvješće radne skupine na visokoj razini za ulaganje u socijalnu infrastrukturu u Europi iz 2018. pod nazivom „Poticanje ulaganja u socijalnu infrastrukturu u Europi”,
- uzimajući u obzir francuski Zakon od 27. ožujka 2017. o obvezi stalnog praćenja za poduzeća, a posebno njegove članke 1. i 2.,
- uzimajući u obzir Direktivu br. 2014/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o izmjeni Direktive 2013/34/EU u pogledu objavljivanja nefinancijskih informacija i informacija o raznolikosti određenih velikih poduzeća i grupa ⁽²⁾, (Direktiva o nefinancijskom izvješćivanju) a posebno članke 19. i 19.a Direktive 2013/34/EU te uvodne izjave 3., 6., 7. i 8. Direktive 2014/95/EU,
- uzimajući u obzir Direktivu (EU) 2017/828 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2017. o izmjeni Direktive 2007/36/EZ u pogledu poticanja dugoročnog sudjelovanja dioničara ⁽³⁾ (Direktiva o pravima dioničara),
- uzimajući u obzir Direktivu (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir Direktivu 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ SL L 330, 15.11.2014., str. 1.

⁽³⁾ SL L 132, 20.5.2017., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 354, 23.12.2016., str. 37.

⁽⁵⁾ SL L 182, 29.6.2013., str. 19.

Utorak, 29. svibnja 2018.

- uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi posebnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU i uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 ⁽⁶⁾ (Uredba o sekuritizaciji),
- uzimajući u obzir članak 8. stavak 4. Uredbe (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske proizvode za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode ⁽⁷⁾ (Uredba o PRIIP-ovima), u kojem se navodi da kada upakirani investicijski proizvod za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode ima dokazane ekološke ili društvene ciljeve, izdavatelj mora dokazati potencijalnom malom ulagatelju i dionicima u širem smislu kako su ti ciljevi ispunjeni tijekom cijelog postupka ulaganja,
- uzimajući u obzir prijedlog banke Triodos Bank o „tipskim ovlaštenjima”, u skladu s kojima bi postojala obveza potpunog uključivanja ekoloških, socijalnih i upravljačkih čimbenika u donošenje ulagačkih odluka, aktivnog sudjelovanja i glasovanja o tim pitanjima, odabira održivih mjerila, rjeđeg ali jasnijeg izvješćivanja upravitelja imovinom te dugoročne strukture naknada i plaća,
- uzimajući u obzir drugačije tumačenje fiducijarnih obveza koje je ponudila britanska vlada, prema kojem bi oslabila veza s maksimalnim povratom te bi se omogućilo razmatranje etičkih i ekoloških aspekata,
- uzimajući u obzir pionirsku ulogu Europske investicijske banke, koja je prva u svijetu izdala zelenu obveznicu te je od siječnja 2018. najveći izdavač zelenih obveznica u svijetu,
- uzimajući u obzir načela za financiranje s pozitivnim učinkom, sastavljena u okviru financijske inicijative Programa Ujedinjenih naroda za okoliš (UNEP FI),
- uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija od 10. listopada 2017. pod nazivom „Financiranje borbe protiv klimatskih promjena: ključni alat za provedbu Pariškog sporazuma”, u kojemu se naglašava uloga lokalnih i regionalnih vlada u poboljšanju portfelja ulaganja u svrhu ostvarenja ciljeva Pariškog sporazuma,
- uzimajući u obzir analizu Programa Ujedinjenih naroda za okoliš o oblikovanju održivog financijskog sustava,
- uzimajući u obzir izvješće o Inicijativi o klimatskim obveznicama iz 2017., u kojem se objašnjava kako se obveznice koriste za prijelaz na niskougljično svjetsko gospodarstvo,
- uzimajući u obzir izvješće o analizi UNEP-a iz 2016. u kojem se navodi da nekoliko nacionalnih financijskih regulatornih tijela već provodi ili priprema procjene održivosti i da bi takve inicijative trebalo pod hitno uvesti na razini Unije te s obzirom na to da bi se takve analize trebale temeljiti na standardiziranim klimatskim scenarijima, uključujući onaj u kojem je porast globalne temperature znatno ispod 2 °C,
- uzimajući u obzir preporuku iz konačnog izvješća stručne skupine na visokoj razini iz siječnja 2018. u skladu s kojom bi Komisija trebala testirati održivost svih financijskih zakonodavnih prijedloga,
- uzimajući u obzir preispitivanje akcijskog plana o uniji tržišta kapitala sredinom provedbenog razdoblja (COM(2017)0292) i jasnu izjavu Komisije da „podržava usklađivanje privatnih ulaganja s ciljevima u pogledu klime, resursne učinkovitosti i drugih ekoloških pitanja, putem mjera politike i javnih ulaganja” (COM(2016)0601),
- uzimajući u obzir izvješće Njemačke središnje banke (Bundesbank) iz travnja 2017. i kvartalni bilten Engleske središnje banke (Bank of England) za 4. kvartal 2014., u kojima se navodi da većinu novca u optjecaju stvara sektor privatnog bankarstva kada banke daju zajmove,

⁽⁶⁾ SL L 347, 28.12.2017., str. 35.

⁽⁷⁾ SL L 352, 9.12.2014., str. 1.

Utorak, 29. svibnja 2018.

- uzimajući u obzir članak 2. stavak 1. točku (c) Pariškog sporazuma o potrebi „usklađivanj[a] financijskih tokova s nastojanjima usmjerenima na niske emisije stakleničkih plinova i razvoj otporan na klimatske promjene”,
- uzimajući u obzir izvješće Ureda Ujedinjenih naroda za smanjenje rizika od katastrofa (UNISDR) i Centra za istraživanje epidemiologije katastrofa (CRED) pod nazivom „Ljudske žrtve katastrofa uzrokovanih vremenom 1995. –2015.”, u kojemu se navodi da je 90 % velikih katastrofa zabilježenih u tom razdoblju koje su prouzročile elementarne nepogode bilo povezano s klimom i vremenom te da, globalno gledajući, prirodne katastrofe godišnje prouzroče gospodarsku štetu u visini od 300 milijardi USD ⁽⁸⁾,
- uzimajući u obzir Okvir iz Sendajja za smanjenje rizika od katastrofa za razdoblje 2015. –2030. i „Prioritet 3.: ulaganje u smanjenje rizika od katastrofa za jačanje otpornosti”, uključujući članak 30., u kojem se navodi da po potrebi treba poticati uključivanje aspekata i mjera za smanjenje rizika od katastrofa u financijske i fiskalne instrumente,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za financijsku stabilnost iz lipnja 2017. pod nazivom „Preporuke radne skupine o objavljivanju financijskih podataka povezanih s klimatskim pitanjima”,
- uzimajući u obzir rad Europskog odbora za sistemske rizike (ESRB) o rizicima od neiskoristive imovine i potrebi za europskim „ispitivanjem ugljičnog opterećenja”,
- uzimajući u obzir tematsko izvješće Europskog revizorskog suda br. 31/2016., u kojem se navodi da unatoč tome što se Europska unija politički obvezala da će se u okviru postojećeg proračunskog razdoblja 2014. –2020. svaki peti euro (20 %) potrošiti u klimatske svrhe, Unija nije na putu da ispuni tu obvezu s obzirom na to da je postojećim programom predviđeno samo oko 18 %,
- uzimajući u obzir Statističko izvješće EIB-a za 2016. od 27. travnja 2017., iz kojeg proizlazi da potpora EIB-a borbi protiv klimatskih promjena i dalje odražava različite tržišne kontekste u Uniji i da 2016. u 16 država članica EU-a nije dosegla razinu od 20 %, te da je, unatoč tome što su ulaganja u borbu protiv klimatskih promjena 2016. zabilježena uglavnom u naprednijim gospodarstvima EU-a, EIB 2016. financirao projekte povezane s obnovljivom energijom u 11 država članica, a u 18 država članica projekte povezane s energetsom učinkovitosti,
- uzimajući u obzir izvješće radne skupine na visokoj razini o ulaganju u socijalnu infrastrukturu u Europi, u kojemu se procjenjuje da minimalni jaz u ulaganju u socijalnu infrastrukturu u EU-u iznosi 100 – 150 milijardi EUR godišnje, dok je ukupna razlika za razdoblje 2018. –2030. veća od 1,5 bilijuna EUR,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 8. veljače 2018. o godišnjem izvješću o financijskim aktivnostima Europske investicijske banke ⁽⁹⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 6. veljače 2018. o godišnjem izvješću Europske središnje banke za 2016. ⁽¹⁰⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 14. studenoga 2017. o akcijskom planu o maloprodajnim financijskim uslugama ⁽¹¹⁾,
- uzimajući u obzir Izvješće EIB-a o ulaganjima za 2017./2018.,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 2. srpnja 2013. o ulaganju u radna mjesta i rast: biogospodarstvo za Europu ⁽¹²⁾,
- uzimajući u obzir Paket Europske komisije za kružno gospodarstvo iz 2015. i Rezoluciju Europskog parlamenta od 9. srpnja 2015. o učinkovitijem upotrebi resursa: prijelaz na cirkularnu ekonomiju ⁽¹³⁾,

⁽⁸⁾ Ured UN-a za smanjenje rizika od katastrofa https://www.unisdr.org/files/46796_cop21weatherdisastersreport2015.pdf

⁽⁹⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2018)0039.

⁽¹⁰⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2018)0025.

⁽¹¹⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2017)0428.

⁽¹²⁾ SL C 75, 26.2.2016., str. 41.

⁽¹³⁾ SL C 265, 11.8.2017., str. 65.

Utorak, 29. svibnja 2018.

- uzimajući u obzir Vodeća načela UN-a o poslovanju i ljudskim pravima i obvezu zaštite, poštovanja i pomoći,
 - uzimajući u obzir program održivog razvoja UN-a do 2030. i ciljeve održivog razvoja,
 - uzimajući u obzir članak 52. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku (A8-0164/2018),
- A. budući da financijska tržišta u Uniji mogu i trebaju imati ključnu ulogu u olakšavanju prijelaza na održivo gospodarstvo koje nadilazi klimatsku tranziciju i ekološke probleme i tiče se socijalnih pitanja i pitanja upravljanja; budući da je potrebno hitno riješiti s time povezane tržišne nedostatke; budući da su ekološki, ekonomski i socijalni izazovi tijesno povezani; budući da prema izvješću stručne skupine na visokoj razini iz srpnja 2017. manjak financijskih sredstava za ostvarenje dekarbonizacije Europe iznosi gotovo 180 milijardi EUR, na računajući druge ciljeve održivog razvoja;
- B. budući da ekološka tranzicija mora služiti kao poticaj za jačanje solidarnosti i kohezije; budući da održivo financiranje može biti jedan od načina suočavanja sa socijalnim izazovima u cilju dugoročnog uključivog rasta i zalaganja za dobrobit građana; budući da se kriteriji za ulaganje u ublažavanje klimatskih promjena čine obećavajući i mogu biti dobra polazišna točka; budući da održivo financiranje nadilazi klimatska i zelena ulaganja te bi pod hitno trebalo obuhvatiti i socijalne i upravljačke kriterije;
- C. budući da je predvidljiv i stabilan regulatorni sustav za ulaganja povezana s klimatskim promjenama od ključne važnosti kako bi se privatni sektor potaknulo na sudjelovanje u klimatskom financiranju; budući da Europska unija može uspostaviti standard za održivi financijski sustav uvođenjem vjerodostojnog i sveobuhvatnog okvira, čiji bi se detalji trebali postupno utvrditi zasebnim zakonodavnim inicijativama;
- D. budući da je potrebno promijeniti način razmišljanja svih dionika te da Komisija u tu svrhu treba donijeti međusektorsko zakonodavstvo; budući da institucijski i maloprodajni ulagači pokazuju sve veće zanimanje za ulaganje u proizvode koji su u skladu s ekološkim, socijalnim i upravljačkim kriterijima;
- E. budući da je nužno povećati transparentnost podataka o ekološkim, socijalnim i upravljačkim aspektima poduzeća kako bi se spriječila lažna ekologizacija;
- F. budući da bi ocjena učinka trebala biti sastavni dio taksonomije održivih financijskih proizvoda; budući da je sve više stručnog znanja o tome kako izračunati učinak ulaganja u ekološke, socijalne i upravljačke ciljeve;

Potreba da se osiguraju odgovarajuće politike za mobilizaciju kapitala potrebnog za održivi prijelaz

1. ističe potencijal bržeg održivog prijelaza kao prilike za usmjeravanje tržišta kapitala i financijskih posrednika prema dugoročnim, inovativnim, socijalno i ekološki prihvatljivim i učinkovitim ulaganjima; svjestan je trenutnog trenda smanjenja ulaganja u ugljen, no ističe da su potrebni dodatni napor da bi došlo do pada ulaganja u druga fosilna goriva; ističe da je važno da europske banke i tržišta kapitala koriste prednosti inovacija u tom području; napominje da se ekološke, socijalne i upravljačke koristi i rizici često ne odražavaju na odgovarajući način u cijenama i da to za neke sudionike na tržištu kojima je cilj brzi povrat uloženog predstavlja tržišni poticaj za neodrživo i kratkoročno usmjereno financiranje; naglašava da je potreban dobro osmišljen politički, nadzorni i regulatorni okvir za upravljanje održivim financiranjem, uzimajući u obzir različite prilike u regijama EU-a; naglašava da bi takav okvir mogao pomoći u mobilizaciji kapitala u iznosu potrebnom za održivi razvoj i poboljšati učinkovitost tržišta u usmjeravanju tokova kapitala prema imovini koja doprinosi održivom razvoju; poziva Komisiju da predloži ambiciozan zakonodavni okvir, uvažavajući prijedloge iznesene u Akcijskom planu Komisije za održivo financiranje;

Utorak, 29. svibnja 2018.

Uloga financijskog sektora u pogledu održivosti i politike potrebne za ispravljanje tržišnih nedostataka

2. ističe da bi se financijski sektor u cjelosti i njegova osnovna funkcija što učinkovitije dodjele kapitala u korist društva trebali, u skladu s ciljevima EU-a, voditi vrijednostima pravednosti i uključivosti i načelom održivosti te da bi u analize ulaganja i odluke o ulaganjima trebalo uključiti ekološke, socijalne i upravljačke pokazatelje i trošak nedjelovanja; napominje da pogrešno ili zavaravajuće predstavljanje klimatskih i drugih ekoloških rizika financijskih proizvoda može predstavljati rizik za stabilnost tržišta; naglašava ključnu ulogu ekonomske, fiskalne i monetarne politike u poticanju održivog financiranja olakšavanjem dodjele kapitala i preusmjerenjem ulaganja u održivije tehnologije i poduzeća te u dekarbonizirane i resursno učinkovite gospodarske aktivnosti otporne na katastrofe kojima se može smanjiti sadašnja potreba za budućim resursima i kojima se stoga mogu ostvariti ciljevi povezani s održivosti EU-a i Pariškim sporazumom; svjestan je da je odgovarajuća i sve viša cijena za emisije stakleničkih plinova ključan element funkcionalnog i učinkovitog ekološkog i socijalnog tržišnog gospodarstva jer se njome ispravljaju postojeći tržišni nedostaci; napominje da je cijena ugljika na europskom tržištu nestabilna; poziva Komisiju i države članice da surađuju u cilju postupnog ukidanja izravnih i neizravnih subvencija za fosilna goriva;

Neiskoristiva imovina i povezani sistemski rizici

3. naglašava da se, iako se u bilanci poduzeća ugljična imovina i dalje vrednuje, ta će se vrijednost morati početi smanjivati ako želimo ostvariti prijelaz na niskougljično društvo; stoga naglašava da neiskoristiva ugljična imovina štetna za okoliš, ako se njezina primjerena cijena na vrijeme ne odredi u skladu s njezinim dugoročnim profilom rizika, predstavlja znatan sistemski rizik za financijsku stabilnost; ističe da je tu imovinu potrebno identificirati, procijeniti i pažljivo upravljati njezinom izloženosti te nakon prijelaznog razdoblja uvesti obvezno razmjerno izvješćivanje i postupno rješavanje te imovine, što je ključno za uređen, uravnotežen i stabilan prijelaz na klimatski pozitivna i resursno učinkovita ulaganja; preporučuje da se proširi pojam neiskoristive imovine kako bi obuhvatio temeljne ekološke sustave i usluge;

4. poziva da se, u skladu s prijedlogom Europskog odbora za sistemske rizike (ESRB) iz 2016., na europskoj razini uvede „ispitivanje ugljičnog opterećenja” za banke i ostale financijske posrednike kako bi se utvrdili rizici povezani s neiskoristivom imovinom; pozdravlja prijedloge tog Odbora koji se odnose na osmišljavanje bonitetnih politika otpornih na klimatske promjene, poput posebnih prilagodbi kapitala na temelju ugljičnog intenziteta pojedinačne izloženosti za koje se procjenjuje da se pretjerano primjenjuju na ukupno ulaganje u imovinu koja se smatra izuzetno osjetljivom na nagli prijelaz na niskougljično gospodarstvo; ističe da je revizija uredbi o osnivanju europskih nadzornih tijela (ESA-e), koja je u tijeku, prilika da se razmisli o ulozi tih tijela u istraživanju i razvoju standarda za procjenu ugljičnih i drugih ekoloških rizika, njihovo objavljivanje i uključivanje u interne postupke banaka za procjenu rizika, uzimajući istovremeno u obzir postojeće zahtjeve za izvještavanje institucija o održivosti; poziva Komisiju da u tom pogledu donese zakonodavni prijedlog;

Financiranje javnih ulaganja potrebnih za taj prijelaz

5. naglašava da će reforma financijskog sustava, u cilju njegova aktivnog doprinosa ubrzanju ekološkog prijelaza, zahtijevati suradnju javnog i privatnog sektora; u tom pogledu ističe da fiskalna i ekonomska politika imaju ključnu ulogu u davanju pravih signala i poticaja; poziva države članice da u suradnji s Komisijom, europskim nadzornim tijelima i EIB-om procijene svoje nacionalne i zajedničke potrebe za javnim ulaganjima te da popune eventualne nedostatke kako bi se osiguralo da je Unija na dobrom putu da u sljedećih pet godina ostvari svoje ciljeve povezane s klimatskim promjenama te ciljeve UN-a za održivi razvoj do 2030.; ističe ulogu koju u tom kontekstu mogu imati nacionalne razvojne banke i institucije; predlaže da se taj proces koordinira na europskoj razini i da se uspostavi sustav za praćenje postojećih financijskih tokova u smjeru održivih javnih ulaganja u okviru Opservatorija EU-a za održivo financiranje; pozdravlja inovativne financijske instrumente koji sadrže pokazatelje održivosti, što bi moglo olakšati taj proces, kao što je javna emisija zelenih obveznica; pozdravlja činjenicu da je Eurostat pojasnio postupanje s ugovorima o energetskej učinkovitosti u nacionalnim računima jer bi to objašnjeno postupanje moglo osloboditi znatne tokove javnog kapitala prema sektoru koji trenutačno predstavlja tri četvrtine ulagačkog jaza kada je riječ o ciljevima EU-a u području čiste energije do 2030.; traži od Komisije da dodatno prouči ideju kvalificiranog postupanja s javnim ulaganjima koja su povezana s ekološkim, socijalnim i upravljačkim ciljevima kako bi se trošak tih projekata rasporedio tijekom cijelog životnog ciklusa povezanog javnog ulaganja;

Utorak, 29. svibnja 2018.

Pokazatelji održivosti i taksonomija kao poticaj za održiva ulaganja

6. poziva Komisiju da povede postupak u koji bi bili uključeni brojni dionici, uključujući stručnjake iz područja znanosti o klimi i sudionike iz financijskog sektora, kako bi se do kraja 2019. utvrdila pouzdana, vjerodostojna i tehnološki neutralna taksonomija održivosti na temelju pokazatelja koji odražavaju cjelokupan učinak ulaganja na održivost i na osnovi kojih je moguće uspoređivati investicijske projekte i poduzeća; naglašava da je izrada tih pokazatelja održivosti potreban prvi korak u postupku razvoja europske taksonomije održivosti te da ih je potrebno uvrstiti u integrirano izvješćivanje; ističe da bi nakon sastavljanja taksonomije održivosti trebalo iznijeti sljedeće dodatne zakonodavne prijedloge: sveobuhvatan, obavezan okvir za dubinsku analizu, uključujući postupanje s pažnjom koje je potrebno postupno, ali u potpunosti uvesti tijekom prijelaznog razdoblja te vodeći računa o načelu proporcionalnosti, odgovornu taksonomiju ulaganja te prijedlog da se ekološki, socijalni i upravljački rizici i čimbenici uključe u bonitetni okvir financijskih institucija;

7. napominje da pokazatelji održivosti već postoje, no da postojeći okviri dobrovoljnog izvješćivanja nisu usklađeni; stoga poziva Komisiju da svoju taksonomiju održivosti temelji na usklađenom popisu pokazatelja održivosti na osnovi postojećeg rada, među ostalim, Globalne inicijative za izvješćivanje (GRI), UN-ovih načela odgovornog ulaganja, same Europske komisije, OECD-a, privatnog sektora i posebice postojećih Eurostatovih pokazatelja resursne učinkovitosti; preporučuje da se ti pokazatelji na dinamičan način uključe u taksonomiju uz jasne smjernice za ulagatelje o rokovima do kojih se određeni standardi moraju postići; također preporučuje Komisiji da razmotri ponderiranje pokazatelja prema tome koliko je u određenom trenutku njihovo rješavanje hitno; ističe da bi se taksonomijom trebala postići prava ravnoteža između obveza i fleksibilnosti, što znači da bi okvir, tijekom prijelaznog razdoblja, trebao biti obavezan i standardiziran, ali bi također trebao biti instrument koji se mijenja u skladu s novim rizicima i/ili rizicima koje tek treba ispravno utvrditi;

8. smatra da je uključivanje gotovih kvantitativnih pokazatelja i kvalitativnih stavova o klimatskim i drugim ekološkim rizicima važan korak prema odgovornoj ulagačkoj taksonomiji koja je u skladu s UN-ovim ciljevima održivog razvoja, međunarodnim pravom o ljudskim pravima, međunarodnim humanitarnim i radnim pravom; ističe da bi minimalni standardi o ekološkim, socijalnim i upravljačkim rizicima i čimbenicima trebali obuhvaćati minimalne socijalne standarde za takva ulaganja koji obuhvaćaju prava radnika, zdravstvene i sigurnosne standarde te isključivati resurse iz regija zahvaćenih sukobima ili ostvarene bez prethodnog informiranog pristanka pogođenih zajednica, kao i minimalne standarde upravljanja koji obuhvaćaju zahtjeve EU-a za korporativno upravljanje i izvješćivanje, usklađene standarde EU-a za financijsko izvješćivanje te standarde EU-a za djelovanje protiv pranja novca i korupcije te za porednu transparentnost;

Oznaka zelenog financiranja

9. poziva Komisiju da u obliku zakonodavne inicijative povede postupak, u koji bi bili uključeni brojni dionici, kako bi se do kraja 2019. uspostavila „oznaka zelenog financiranja”, koja bi se dodjeljivala ulagačkim, vlasničkim i mirovinskim proizvodima koji su već postigli najviše standarde prema taksonomiji održivosti, kako bi se usmjerile odluke o ulaganju onih kojima je održivost najvažniji čimbenik; preporučuje da bi ta „oznaka zelenog financiranja” trebala obuhvaćati minimalne standarde za ekološke, socijalne i upravljačke rizike i čimbenike usklađene s Pariškim sporazumom i načelom „ne nanese štetu”, u skladu s analizom ekoloških, socijalnih i upravljačkih rizika, te aktivnosti kojima se dokazano postiže „pozitivni učinak”, kako je definirano u Financijskoj inicijativi Programa UN-a za okoliš (UNEP FI); napominje da je važna funkcija taksonomije i oznake zelenog financiranja poboljšati procjenu rizika koju provode sudionici na financijskom tržištu izradom razmjernog i tržišno utemeljenog rejtinga; pozdravlja inovacije tržišnih aktera, poput agencija za kreditni rejting, u razvoju i primjeni tih tržišno utemeljenih rejtinga;

Uključivanje kriterija održivog financiranja u sve zakonodavstvo koje se odnosi na financijski sektor

10. prima na znanje nedavno uključivanje aspekata održivosti u Uredbu o PRIIP-ovima (upakirani investicijski proizvodi za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode), Uredbu o sekuritizaciji (jednostavna, transparentna i standardizirana), Direktivu o pravima dioničara i Direktivu o nefinancijskom izvješćivanju; naglašava da je potrebno osigurati odgovarajuće regulatorno razmatranje rizika povezanih sa zelenom i održivom imovinom; pozdravlja uključivanje neiskoristive imovine u Direktivu o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje, proširenje načela razboritosti i upućivanje na UN-ova načela za odgovorna ulaganja; traži da se prijedlogom skupnog akta ili zasebnim prijedlozima pokazatelji održivog financiranja na odgovarajući i razmjern način uvrste u sve novo i revidirano zakonodavstvo koje se odnosi na financijski sektor; poziva da se donesu zajedničke smjernice kako bi se uskladila definicija ekoloških, socijalnih i upravljačkih čimbenika te da se oni uvedu u sve nove i revidirane zakonodavne akte;

Utorak, 29. svibnja 2018.

11. u tom pogledu poziva Komisiju da iskoristi ovlast definiranu u Uredbi (EU) br. 1286/2014 kako bi što brže te prije izrade taksonomije održivosti predstavila delegirani akt kojim se utvrđuju pojedini postupci kojima se utvrđuje je li upakiran investicijski proizvod za male ulagatelje i investicijski osigurateljni proizvod usmjeren na određene ekološke ili socijalne ciljeve; također poziva da se uvede razmjerni i obavezan okvir za dubinsku analizu koji se temelji na Smjernicama OECD-a iz 2017. o odgovornom poslovanju ponašanju za institucionalne ulagače, kojim se od ulagača zahtjeva da nakon prijelaznog razdoblja identificiraju, sprečavaju, ublažavaju i odgovaraju na ekološke, socijalne i upravljačke čimbenike; smatra da bi se taj paneuropski okvir trebao temeljiti na francuskom Zakonu o obvezi stalnog praćenja za poduzeća i ulagače, uključujući banke; također poziva da u svim novim i revidiranim zakonodavnim aktima, uključujući one akte o kojima se trenutno raspravlja, u dijelu o „nadzoru i upravljanju proizvodima” postoji izravno upućivanje na ekološke, društvene i upravljačke kriterije; pozdravlja preporuku stručne skupine Europske komisije na visokoj razini o održivom financiranju da se načelo „prvo razmisli o održivosti” unese u cijeli proces donošenja odluka, njihove provedbe i primjene u Uniji;

Rizici za održivost u sklopu bonitetnog okvira propisa o adekvatnosti kapitala

12. napominje da rizici za održivost mogu također predstavljati financijske rizike te da se stoga, kada su znatni, trebaju odražavati u kapitalnim zahtjevima i bonitetnom razmatranju banaka; stoga traži od Komisije da donese regulatornu strategiju i plan, među ostalim, radi mjerenja rizika za održivost u sklopu bonitetnog okvira te da promiče uključivanje rizika za održivost u okvir Basel IV kako bi se osigurala dostatne rezerve kapitala; naglašava da se svi propisi o adekvatnosti kapitala moraju temeljiti na dokazanim rizicima i moraju ih u potpunosti odražavati; želi da se u okviru sljedećeg godišnjeg proračuna pokrene pilot-projekt EU-a kako bi se u tu svrhu počela razvijati metodološka mjerila;

Objavljivanje podataka

13. naglašava da je objavljivanje podataka ključan uvjet za održivo financiranje; pozdravlja rad radne skupine o objavljivanju financijskih podataka povezanih s klimatskim pitanjima te poziva Komisiju i Vijeće da podrže njezine preporuke; poziva da trošak nedjelovanja u pogledu klimatskih rizika, ekoloških i drugih rizika za održivost postane sastavni dio okvira o objavljivanju podataka; predlaže Komisiji da se u okviru revizije obveza razmjernog objavljivanja podataka od 2020. uključi u Računovodstvenu direktivu, Direktivu o nefinancijskom izvješćivanju, Direktivu o kapitalnim zahtjevima i Uredbu o kapitalnim zahtjevima, uz razdoblje za prijenos tijekom kojega bi se poduzeća mogla pripremiti za provedbu; napominje da se u članku 173. francuskog Zakona o energetske tranziciji nudi mogući model propisa o obvezi ulagača da objavljuju informacije o klimatskim rizicima; poziva da se razmotri proširenje područja primjene Direktive o nefinancijskom izvješćivanju; u tom pogledu naglašava da bi zahtjevi okvira za izvješćivanje trebali biti razmjerni rizicima kojima se institucija izlaže, njezinoj veličini i stupnju složenosti; predlaže da se način objavljivanja koji se trenutno zahtjeva u skladu s Uredbom o PRIIP-ovima i u obliku dokumenta s ključnim informacijama proširi na sve financijske proizvode za male ulagatelje;

Fiducijarna obveza

14. napominje da su fiducijarne obveze već dio financijskog regulatornog okvira Unije, no inzistira da bi ih trebalo pojasniti prilikom definiranja, uspostavljanja i testiranja pouzdane i vjerodostojne taksonomije održivosti, obuhvaćajući ključne ulagačke aktivnosti, uključujući ulagačku strategiju, upravljanje rizicima, raspodjelu imovine, upravljanje i vođenje za sve dionike u investicijskom lancu, uključujući upravitelje imovinom i nezavisne savjetnike za ulaganja ili druge investicijske posrednike; preporučuje da se fiducijarna obveza proširi kako bi obuhvaćala obavezan „dvosmjerni” proces uključivanja, pri čemu bi svi dionici u investicijskom lancu, uključujući upravitelje imovinom i nezavisne savjetnike za ulaganja ili druge investicijske posrednike, u svoje odluke morali uključiti financijski materijalne ekološke, socijalne i upravljačke čimbenike, uključujući trošak nedjelovanja, te voditi računa o nefinancijski materijalnim ekološkim, socijalnim i upravljačkim preferencijama klijenata i korisnika ili konačnih krajnjih ulagača, koje bi se proaktivno pitalo što im više odgovara u pogledu rokova i održivosti; poziva da trošak nedjelovanja u pogledu klimatskih i ekoloških rizika i drugih rizika za održivost postane sastavni dio upravljanja rizicima i procjena na temelju dubinske analize uprava poduzeća i javnih tijela te sastavni dio fiducijarne obveze ulagača;

Utorak, 29. svibnja 2018.

Tipski ugovori za identifikaciju ekoloških, socijalnih i upravljačkih aspekata

15. poziva europska nadzorna tijela (ESA-e) da izrade smjernice za tipske ugovore između vlasnika imovine i upravitelja imovinom, nezavisnih savjetnika za ulaganja i drugih investicijskih posrednika, koji bi jasno obuhvaćali prijenos interesa korisnika i jasna očekivanja u pogledu identifikacije i uključivanja ekoloških, socijalnih i upravljačkih rizika i čimbenika kako bi se izbjegli, smanjili, ublažili i nadoknadili ti rizici; poziva institucije EU-a da osiguraju da se europskim nadzornim tijelima u okviru planirane revizije uredbi o europskim nadzornim tijelima dodjele odgovarajući resursi; poziva da trošak nedjelovanja u pogledu klimatskih rizika i drugih rizika za održivost postane sastavni dio svih budućih zakonodavnih akata i revizija EU-a te procjena učinaka financiranja;

Vođenje

16. traži da aktivno i odgovorno vođenje bude sastavni dio pravnih obveza ulagača i da se korisnicima i javnosti na raspolaganje stavi prikaz aktivnosti vođenja, među ostalim javnim i obveznim objavljivanjem podataka o većinskim udjelima, aktivnostima sudjelovanja, korištenju savjetnika za glasanje i korištenju pasivnih ulagačkih instrumenata; predlaže da bi pasivne fondove, u kojima dominiraju ulaganja na temelju indeksa, trebalo poticati da objavljuju svoje aktivnosti vođenja i razmjere do kojih upotreba pasivnog indeksiranja i referentnih vrijednosti omogućuje ispravnu identifikaciju ekoloških, socijalnih i upravljačkih rizika u poduzećima u koja se ulaže; smatra da bi od pružatelja indeksa trebalo tražiti da iznesu pojedinosti o izloženosti široko korištenih navedenih referentnih vrijednosti klimatskim parametrima i parametrima održivosti;

Potrebna daljnji razvoj zahtjeva za izvješćivanje o ekološkim, socijalnim i upravljačkim aspektima u okviru Direktive o nefinancijskom izvješćivanju

17. napominje da je razina usklađenosti izvješćivanja o ekološkim, socijalnim i upravljačkim aspektima u okviru Direktive o nefinancijskom izvješćivanju nedostatna te da je potrebno ujednačavanje radi veće konzistentnosti i definiranja najprikladnijih ekoloških, socijalnih i upravljačkih parametara za objavljivanje s pomoću pokazatelja održivosti i resursne učinkovitosti; poziva Komisiju da na razini Unije okupi skupine brojnih dionika, uključujući predstavnike sektora financijskih usluga, akademske zajednice i civilnog društva, kako bi ocijenili i predložili prikladan popis parametara, uključujući popis pokazatelja kojima se mjeri učinak na održivost i koji obuhvaćaju najveće rizike za održivost; smatra da bi ta reforma trebala sadržavati zahtjev za izvješćivanje nad kojim reviziju provodi treća strana;

Zelene obveznice

18. uviđa da zelene obveznice čine samo mali dio tržišta ulaganja i to dio koji je nedovoljno reguliran zbog čega je osjetljiv na rizik od zavaravajućeg oglašavanja te da u Uniji trenutačno ne postoji jedinstveni standard za zelene obveznice, koji bi se trebao temeljiti na predstojećoj europskoj taksonomiji održivosti; napominje da bi javna tijela trebala provjeravati i nadzirati zelene obveznice te da bi one trebale sadržavati periodična izvješća o utjecaju povezane imovine na okoliš; naglašava da bi zelene obveznice također trebale obuhvaćati obrnuti ekološki učinak te poticati smanjenje upotrebe imovine povezane s fosilnim gorivima; naglašava da zelene obveznice ne bi smjele obuhvaćati određene sektore, posebno u pogledu aktivnosti koje imaju znatan negativan utjecaj na klimu, te ne bi smjele kršiti temeljne socijalne standarde i standarde ljudskih prava; predlaže da se standard za zelenu obveznicu EU-a izradi potpuno transparentno u suradnji s posebnom radnom skupinom Komisije pod redovnim nadzorom Europskog parlamenta; poziva Komisiju da redovno ocjenjuje utjecaj, uspješnost i nadziranje zelenih obveznica; u tom pogledu poziva da se pokrene zakonodavna inicijativa kako bi se poticalo, promicalo i plasiralo javno europsko izdavanje zelenih obveznica, koje bi izdavale postojeće i buduće europske institucije kao što je ELB, u cilju financiranja novih održivih ulaganja;

Utorak, 29. svibnja 2018.

Agencije za kreditni rejting

19. napominje da agencije za kreditni rejting u buduću kreditnu sposobnost izdavatelja nedovoljno uključuju utjecaj štetnih ekoloških, socijalnih i upravljačkih rizika i čimbenika; poziva da se za sve agencije za kreditni rejting koje djeluju u Uniji donesu standardi EU-a i uvede nadzor u pogledu uključivanja ekoloških, socijalnih i upravljačkih pokazatelja u rejtinge; ističe da još uvijek nije u potpunosti riješen problem temeljnog nedostatka tržišnog natjecanja među tim agencijama i njihovo usko promatranje ekonomije; poziva da se uspostavi akreditacijski postupak za „oznaku zelenog financiranja”, koji bi vodile ovlaštene osobe pod nadzorom Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA); predlaže da ESMA dobije mandat da od agencija za kreditni rejting zahtijeva da u svoje metodologije uključe rizike za održivost; ako je vjerojatno da će oni biti vidljivi u budućnosti, traži od Komisije da u vezi s tim predloži reviziju Uredbe o agencijama za kreditni rejting; naglašava da su istraživanja o održivosti, koja se provode s pomoću indeksa održivosti i agencija za kreditni rejting u području ekoloških, socijalnih i upravljačkih aspekata, važna jer svim financijskim akterima pružaju informacije potrebne za njihovo izvješćivanje i fiducijarne obveze te predstavljaju pomak prema održivijem financijskom sustavu;

Sustav označivanja za financijske usluge

20. predlaže da Komisija uspostavi obvezujući i razmjerni sustav označivanja za institucije koje nude osobne bankovne račune, investicijske fondove, ulagačke i financijske proizvode, koji bi tijekom prijelaznog razdoblja trebao biti dobrovoljan i u kojem bi se navodila razina do koje je povezana imovina usklađena s Pariškim sporazumom te ekološkim, socijalnim i upravljačkim ciljevima;

Mandat europskih nadzornih tijela

21. namjerava dodatno pojasniti mandat europskih nadzornih tijela i nadležnih nacionalnih tijela u kontekstu planirane revizije uredbi o europskim nadzornim tijelima kako bi se obuhvatili i pratili ekološki, socijalni i upravljački rizici i čimbenici, čime bi aktivnosti financijskih tržišta postale usklađenije s ciljevima održivosti; u tom pogledu smatra da bi ESMA trebala:

- obuhvatiti svojim smjernicama o procjeni „prikkladnosti” preferencije u pogledu održivosti, kako je Komisija predložila u svojem Akcijskom planu za održivo financiranje, i u širem smislu dati smjernice o tome kako se aspekti održivosti mogu učinkovito uvesti u relevantne financijske propise EU-a te promicati dosljednu primjenu tih odredbi nakon njihova donošenja;
- uspostaviti razmjerni i, nakon prijelaznog razdoblja, obvezan nadzorni sustav praćenja kako bi se, počevši od 2018., procijenili materijalni ekološki, socijalni i upravljački rizici i čimbenici te uz analizu scenarija održivosti usmjerenu na budućnost;
- imati mandat za provjeru usklađenosti portfelja s Pariškim sporazumom i ekološkim, socijalnim i upravljačkim rizicima i čimbenicima te kako bi se zajamčila dosljednost s preporukama radne skupine o objavljivanju financijskih podataka povezanih s klimatskim pitanjima;

u tom kontekstu naglašava da bi europska nadzorna tijela trebala raspolagati dostatnim financijskim sredstvima za obavljanje svojih zadaća; potiče europska nadzorna tijela da u pogledu tih pitanja surađuju s relevantnim agencijama i međunarodnim organizacijama;

Uloga EIB-a u pogledu održivog financiranja

22. naglašava da bi institucije EU-a trebale biti primjer kada je riječ o postizanju održivosti financiranja; napominje da iako je 26 % cjelokupnog financiranja EIB-a usmjereno na borbu protiv klimatskih promjena te iako je EIB 2007. bio predvodnik na tržištu zelenih obveznica i na dobrom je putu da u tom području ostvari svoju najavljenju obvezu, i dalje financira projekte s visokim emisijama ugljika, te dakle još ima prostora za poboljšanje; stoga poziva EIB da prilagodi i odredi prioritete za svoja buduća kreditiranja kako bi ona bila u skladu s Pariškim sporazumom i klimatskim ograničenjem od 1,5 °C; poziva da se ojačaju i izbalansiraju EIB-ove operacije kreditiranja i Uredba o Europskom fondu za strateška ulaganja (EFSU) tako da se njima više ne ulaže u projekte s visokim emisijama ugljika te da prioritet budu resursno učinkoviti projekti, projekti dekarbonizacije te drugi inovativni sektori i nematerijalna imovina; smatra da je EIB u poziciji da osigura više rizičnog kapitala za prijelaz na zeleno gospodarstvo uz očuvanje regionalne uravnoteženosti; smatra da bi u tom kontekstu trebalo poduzeti daljnje mjere, uključujući, između ostaloga, u kombinaciji s financijskim instrumentima EU-a u sljedećem Višegodišnjem financijskom okviru;

Utorak, 29. svibnja 2018.

Uloga ESB-a u pogledu održivog financiranja

23. svjestan je neovisnosti ESB-a i njegove primarne zadaće očuvanja stabilnosti cijena, no podsjeća da ESB kao instituciju EU-a također obvezuje Pariški sporazum; stoga je zabrinut zbog činjenice „da se 62,1 % kupnje korporativnih obveznica ESB-a odvija u sektorima [...] koji su odgovorni za 58,5 % emisija stakleničkih plinova u europodručju”⁽¹⁴⁾ te napominje da su od tog programa izravno profitirale uglavnom velike korporacije; preporučuje ESB-u da u smjernicama za svoje programe kupnje strogo poštuje Pariški sporazum te ekološke, socijalne i upravljačke ciljeve; ističe da te smjernice mogu biti pilot-projekt za uspostavljanje buduće investicijske politike usmjerene na ekološke, socijalne i upravljačke ciljeve u skladu s visokim standardima za taksonomiju održivosti EU-a;

Ostalo

24. ističe da konkretna ponuda održivih financijskih proizvoda može također imati pozitivne učinke na poboljšanje europske socijalne infrastrukture, koju čini niz inicijativa i projekata usmjerenih na stvaranje javne vrijednosti kroz poticanje ulaganja i inovacija u sektorima koji su od strateške i ključne važnosti za dobrobit i otpornost ljudi i zajednica, poput obrazovanja, zdravstvene skrbi i stanovanja;

25. pozdravlja rad radne skupine na visokoj razini koji predstavlja važnu osnovicu za napredak prema definiranju novog standarda za održivi financijski sektor; međutim, ustraje u tome da je nužno aktivno uključiti bankovni sektor koji je zahvaljujući svom dominantnom položaju u europskom financijskom okruženju i dalje ključan za povećanje održivosti financiranja;

26. naglašava da metodologija koja se koristi za praćenje potrošnje povezane s borbom protiv klimatskih promjena rezultira nedosljednošću između različitih programa zbog čega se programi sa sumnjivom ekološkom i klimatskom koristi mogu kvalificirati kao programi čiji su troškovi povezani s borbom protiv klimatskih promjena (primjerice zelena komponenta zajedničke poljoprivredne politike);

27. ističe da se u metodologiji opće korištenih financijskih referentnih vrijednosti ne koriste uvijek ekološki, socijalni i upravljački čimbenici; poziva da se s pomoću europske taksonomije održivosti izradi jedna ili više europskih referentnih vrijednosti održivosti kako bi se uspješnost europskih izdavatelja mjerila na temelju ekoloških, socijalnih i upravljačkih rizika i čimbenika;

28. poziva da se analiziraju i potiču privatne inicijative, kao što je projekt EeMAP-a o „zelenim hipotekama”, kako bi se procijenilo i pokazalo pod kojim uvjetima zelena imovina može dovesti do smanjenja rizika za ulaganja uz istovremeno poticanje ekološke održivosti;

29. poziva Uniju da aktivno promiče uključivanje pokazatelja održivosti u okvir Međunarodnih standarda financijskog izvještavanja na međunarodnoj razini;

30. ističe da bi se korporativnim upravljanjem trebalo promicati dugoročno i održivo stvaranje vrijednosti, na primjer dionicama za vjernost za dugoročne dioničare te uključivanjem ekoloških, socijalnih i upravljačkih aspekata u pakete naknada za direktore i upravu; napominje da bi u tom kontekstu pojašnjavanje dužnosti direktora potaknulo angažman održivih ulagača prema upravama;

31. poziva da se za sve komercijalne i javne aktivnosti kao preduvjet za izdavanje dozvole za odobrenje uvede obvezno osiguranje od ekološke odgovornosti;

32. naglašava da je za održivo financiranje potrebno pojasniti dužnosti direktora europskih poduzeća u pogledu dugoročnog i održivog stvaranja vrijednosti, ekoloških, socijalnih i upravljačkih pitanja i sistemskih rizika kao dijela opće dužnosti direktora da promiču uspjeh poduzeća;

⁽¹⁴⁾ Sini Matikainen, Emanuele Campiglio i Dimitri Zenghelis, „The climate impact of quantitative easing”, Grantham Institute on climate change and the environment, svibanj 2017.

Utorak, 29. svibnja 2018.

33. poziva europska nadzorna tijela da izrade smjernice za prikupljanje statističkih podataka o utvrđivanju ekoloških, socijalnih i upravljačkih rizika i njihovo uključivanje u financiranje te poziva da se statistički podaci objavljuju kad god je to moguće;
34. poziva nacionalna bankovna tijela i tijela odgovorna za financijska tržišta da izrade jasne i sažete upute o tome kako se nova taksonomija i druge promjene povezane s tim zakonodavstvom mogu provesti bez stvaranja troškova i kašnjenja koje je moguće izbjeći;
35. smatra da mjere određivanja cijena mogu imati ključan doprinos u nadoknađivanju manjka sredstava od 180 milijardi EUR kako bi se usmjeravanjem ulaganja prema dugoročnim održivim ciljevima ostvarili naponi koje Europa ulaže u dekarbonizaciju;
36. primjećuje da se MSP-ove često zaboravlja u raspravama koje se tiču održivog financiranja usprkos njihovoj inovativnoj prirodi; u tom kontekstu napominje golemi potencijal digitalizacije i zelene financijske tehnologije; preporučuje Komisiji da razmotri mehanizme kojima bi se MSP-ovima omogućilo da objedine projekte kako bi ostvarili pristup tržištu zelenih obveznica;
37. naglašava važnost socijalne komponente održivog financiranja; uviđa potencijal razvoja novih financijskih instrumenata koji su posebno namijenjeni socijalnim infrastrukturama poput socijalnih obveznica, što je u skladu s načelima o socijalnim obveznicama iz 2017. godine;
38. naglašava da su utvrđivanje i objavljivanje ekoloških, socijalnih i upravljačkih rizika te upravljanje njima sastavni dio zaštite potrošača i financijske stabilnosti te bi zbog toga oni trebali biti dio mandata i odgovornosti europskih nadzornih tijela; poziva Europski odbor za sistemske rizike da aktivno provodi istraživanja o uzajamnom utjecaju ekoloških, socijalnih i upravljačkih čimbenika i sistemskih rizika i izvan konteksta klimatskih promjena;
39. podsjeća da je Parlament u svojoj Rezoluciji od 14. studenoga 2017. o akcijskom planu o maloprodajnim financijskim uslugama pozvao na uspostavljanje „štednog računa EU-a” za financiranje zelenog gospodarstva;
40. traži da svi budući rashodi EU-a budu kompatibilni s ciljevima Pariškog sporazuma i da se ciljevi povezani s dekarbonizacijom gospodarstva uvrste u pravne instrumente kojima se uređuje funkcioniranje europskih strukturnih i investicijskih fondova (uključujući kohezijske fondove), fondova za vanjsko djelovanje i razvoj suradnje te drugih instrumenata izvan Višegodišnjeg financijskog okvira, kao što je Europski fond za strateška ulaganja (EFSU);
41. poziva Komisiju da provede studiju izvedivosti o tome kako nadzornici i regulatori mogu bolje nagrađivati mandate koji obuhvaćaju dugoročnu perspektivu;
42. poziva Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA) da podijeli najbolju praksu i pruži smjernice o tome kako pružatelji strukovnih mirovinskih sustava i privatnih mirovinskih proizvoda stupaju u kontakt s korisnicima prije sklapanja ugovora te tijekom trajanja ulaganja; poziva EIOPA-u da pripremi smjernice o najboljim praksama, poput Fonda Agencije Ujedinjene Kraljevine za zaštitu okoliša, kako bi se uključili korisnici i privatni klijenti te procijenili njihovi financijski i nefinancijski interesi;

Utorak, 29. svibnja 2018.

43. prima na znanje preporuku stručne skupine na visokoj razini u vezi s opservatorijem EU-a za održivo financiranje, koji bi trebala osnovati Europska agencija za okoliš u suradnji s europskim nadzornim tijelima kako bi se pratile i objavljivale informacije o održivim ulaganjima EU-a te izvještavalo o njima; s obzirom na činjenicu da Europska unija treba biti primjer, preporučuje da taj opservatorij dobije i ulogu praćenja, podupiranja i objavljivanja informacija o održivim ulaganjima fondova i institucija EU-a, uključujući EFSU, EIB i ESB; traži da opservatorij o svojim aktivnostima obavještava Parlament;
44. preporučuje da EIB s malim tržišnim akterima i zadrugama u zajednici radi na objedinjavanju malih projekata u području obnovljivih izvora energije kako bi stekli uvjete za financijska sredstva EIB-a i u okviru programa kupnje vrijednosnih papira korporativnog sektora;
45. slaže se sa stručnom skupinom na visokoj razini da je iznimno važno ojačati položaj europskih građana u pogledu održivog financiranja i bolje ih informirati o toj temi; naglašava da je potrebno poboljšati pristup informacijama o rezultatima u području održivosti te promicati financijsku pismenost;
46. poziva Komisiju i države članice da zajamče usklađenost politika za financijske i nefinancijske sektore; podsjeća da održivu financijsku politiku trebaju pratiti dosljedni politički odabiri u drugim sektorima kao što su energetika, promet, industrija i poljoprivreda;
47. poziva Komisiju da objavljuje redovno izvješće o napretku u pogledu tema iz ove rezolucije;
48. poziva Komisiju i države članice da iskoriste utjecaj EU-a kako bi pokazale vodstvo u području održivog financiranja i povećale standarde održivosti u području financija na svjetskoj razini, među ostalim s pomoću bilateralnih sporazuma s trećim zemljama, u okviru multilateralnih političkih foruma kao što su UN, skupine zemalja G7 i G20 te s međunarodnim organizacijama za utvrđivanje standarda kao što je Međunarodna organizacija komisija za vrijednosne papire (IOSCO);

o

o o

49. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Vijeću i Komisiji.
-